06/11/2022

Το μήνυμα της Κυριακής από τον Μητροπολίτη Κίτρους

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος

Το μήνυμά του για την Κυριακή Ζ' Λουκά εξέδωσε ο Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος. "Ο άνθρωπος χωρίς πίστη μοιάζει με πλοίο χωρίς πυξίδα. Η πίστη είναι η κινητήριος δύναμη, που οδηγεί τον άνθρωπο στην ενάρετη ζωή", είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

"Ας στερεώσουμε βαθιά μέσα στη ψυχή μας τη πίστη προς το Χριστό. Μόνον όταν οπλισθούμε με τα πνευματικά όπλα, που μας χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή την

πίστη, την ελπίδα και την αγάπη, θα μπορέσουμε να σταθούμε και να αντικρούσουμε τα πυρακτωμένα βέλη του πονηρού και του θανάτου", υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Κίτρους

Στη ζωή του ανθρώπου επικρατεί η σχετικότης των πραγμάτων. Όλα όσα του συμβαίνουν είναι σχετικά. Δηλαδή, από τη γέννηση ενός ανθρώπου τίποτε δεν είναι απόλυτο σίγουρο. Τίποτε δεν είναι γραμμένο. Ο ίδιος ο άνθρωπος γράφει την ιστορία του, τα όσα του συμβαίνουν. **Το μέλλον είναι άγραφο και άγνωστο**, το παρόν γνωστό που γίνεται παρελθόν. Ένα γεγονός στη ζωή του ανθρώπου είναι αναπόφευκτο και το μόνο βέβαιο είναι το γεγονός του θανάτου.

Ο Αρχισυνάγωγος Ιάειρος, στην αναφορά της σημερινής ευαγγελικής περικοπής ευλογημένοι μας Χριστιανοί, είχε μονάκριβη δωδεκαετή κόρη η οποία «απένθησκε». Δώδεκα ετών και από κάποια αιτία βρίσκεται στο τέλος της ζωής της. Ο θάνατος παραμονεύει άπονος, άστοργος, ανηλεής και με το σκληρό κεντρί του επιφέρει το μοιραίο στο σπίτι του Ιαείρου. Σαν κεραυνός ακούστηκε η είδηση: «Τέθνηκεν η θυγάτηρ σου».

Ο θάνατος από της πτώσης των πρωτοπλάστων έγινε ο αχώριστος σύντροφος και εχθρός του ανθρώπου. «Γη ει και εις την γην απελεύσεις». Δια του θανάτου τερματίζεται η ζωή της αμαρτίας και ανοίγεται η ζωή της αιωνιότητος. Ο άνθρωπος δεν σβύνει, δεν χάνεται, δεν εκμηδενίζεται. Η ύπαρξη του ανθρώπου δεν τερματίζεται στο τάφο. Δια του θανάτου ο άνθρωπος μεταβαίνει σε άλλες καταστάσεις πραγματικές, αμετάβλητες και αιώνιες, στη Βασιλεία των Ουρανών ή στη **Κόλαση**.

Ο θάνατος ενός αγαπημένου μας προσώπου, συγγενούς ή φίλου, προξενεί σύγχυση συναισθημάτων. Λύπη, φόβο, αγανάκτηση, αγωνία, θλίψη και απογοήτευση κυριαρχούν τη στιγμή εκείνη. Ο άνθρωπος πελαγώνει μέσα στις σκέψεις του και με δακρυσμένα μάτια, βυθισμένα σ' ένα κόσμο αβέβαιο, αντικρύζει με αμηχανία το μέλλον του.

Με την είδηση του θανάτου της μονάκριβης κόρης του ο Ιάειρος βρέθηκε άφωνος και σε αμηχανία. Και προτού σκεφθεί το παραμικρό παρεμβαίνει ο Χριστός. «Μη φοβού, αλλά πίστευε». Μη φοβάσαι με τη θλιβερή αυτή είδηση, αλλά πίστευε σε Μένα και θα σωθεί η κόρη σου.

Μόνον κοντά στο Χριστό ο άνθρωπος δεν φοβάται τον θάνατο. Μόνον με το Χριστό υπάρχει ελπίδα. Μόνον με την πίστη στο Χριστό υπερνικάται ο θάνατος.

Γι’ αυτό και οι άγιοι πάντες δια της πίστεως στο Χριστό νίκησαν τις μεθοδίες του διαβόλου και τέλος αυτόν τον έσχατο εχθρό, τον θάνατον.

Η πίστη στο Χριστό είναι η δύναμη που σώζει και ζωογονεί τον άνθρωπο. «ο πιστεύων εις εμέ καν αποθάνει ζήσεται». Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι η μόνη ασφαλής και βέβαια ελπίδα και σωτηρία. Κανείς δεν υπερνίκησε τον θάνατο παρά μόνον ο Σωτήρ του κόσμου, ο οποίος με τον δικό Του θάνατο επάνω στο Σταυρό τον νίκησε και χάρισε ζωή σε εκείνους που θα πιστεύσουν στο όνομά Του. Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού, είναι ο Κύριος της ζωής και του θανάτου.

Η ζωή του ανθρώπου πολλές φορές παρομοιάζεται με τη θάλασσα. Τα προβλήματα της ζωής εγείρονται σαν πελώρια κύματα, που προσπαθούν να μας καταποντίσουν στο βυθό της απελπισίας και του χάους της απόγνωσης. Η άβυσσος ανοίγει το στόμα της για να μας καταπιεί. **Στις τρικυμίες της ζωής,** οπλισμένος με την πίστη στο Χριστό, **ο άνθρωπος βρίσκει τη δύναμη να αντιμετωπίσει και να αντικρούσει τα πολύμορφα κύματα, που ξεσπούν επάνω στο πλοίο της ζωής, τις θλίψεις, τις αρρώστιες, τους θανάτους και τους πειρασμούς.**

Ο άνθρωπος χωρίς πίστη μοιάζει με πλοίο χωρίς πυξίδα. Η πίστη είναι η κινητήριος δύναμη, που οδηγεί τον άνθρωπο στην ενάρετη ζωή. Εάν χωρίς πίστη δεν μπορεί κανείς όχι μόνον να ανέβει το όρος των αρετών, αλλά και να υπερνικήσει τα παραμικρά προβλήματα της ζωής, πόσο μάλλον, εάν δεν έχει πίστη, πως θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τη φοβερή ώρα του θανάτου και τα όσα επακολουθούν τον θάνατον;

Όταν φθάσει η ώρα του θανάτου, κανείς δεν μπορεί να βοηθήσει, ούτε οι γιατροί, ούτε οι φίλοι, ούτε οι ισχυροί και συγγενείς, ούτε επιστήμες ούτε αξιώματα, ούτε χρήματα και πλούτη. Μόνον ο Χριστός μπορεί να μας παρηγορήσει και να μας σώσει. Και σώζει ο Κύριος όλους όσους καταφεύγουν σ’ Αυτόν, όπως έσωσε τη κόρη του Ιαείρου. Και τούτο διότι η πίστη του ανθρώπου έμεινε σταθερή και ακλόνητη.

Η πίστη μας πρέπει να μένει ορθή και σταθερή από κάθε κλονισμό, από κάθε αμφιβολία. Δεν πρέπει να λυγίζουμε μπροστά στους κινδύνους και τα προβλήματα της ζωής, όσο κι αν αυτά φαίνονται ανυπέρβλητα. Η πίστη στο Χριστό είναι η κραταιά συμμαχία, που δεν ντροπιάζει εκείνον που πιστεύει.

Η ζωή του ανθρώπου εναλλάσσεται μεταξύ της χαράς και της λύπης. Τα ευχάριστα διαδέχονται δυσάρεστα. Γι’ αυτό και ο Απόστολος Παύλος μας διδάσκει λέγοντας, ότι οφείλομε να χαιρόμαστε με εκείνους που χαίρονται και να

συμμετέχωμε στις λύπες των άλλων, διότι η ζωή μας είναι σαν το χορτάρι του αγρού. «Άνθρωπος ωσεί χόρτος αι ημέραι αυτού, ωσεί άνθος του αγρού ούτως εξανθήσει».

Αγαπητοί μου Χριστιανοί! Τα πάντα γύρω μας μαρτυρούν την ματαιότητα και τη παροδικότητα, το άστατο και εφήμερο, το αβέβαιο και ανωφελές των επιγείων. **Τα προβλήματα της ζωής δεν θα παύσουν να υπάρχουν**. Ο Χριστός μας παρέχει τη μόνη λύση. Ας στερεώσουμε βαθειά μέσα στη ψυχή μας τη πίστη προς το Χριστό. Μόνον όταν οπλισθούμε με τα πνευματικά όπλα, που μας χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη, θα μπορέσουμε να σταθούμε και να αντικρούσουμε τα πυρακτωμένα βέλη του πονηρού και του θανάτου Αμήν.